

บทที่ 6

การครอบครองการสนทนากับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์

บรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ คือ ความเชื่อที่ว่าไปที่มีร่วมกันของคนที่อยู่ในวัฒนธรรมเดียวกันเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติตนของผู้ร่วมสนทนา ประจุผลการสนทนาต่างชนิดกันจะมีบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันไป ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการครอบครองการสนทนาเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนากับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาทั้ง 3 แบบ คือ การสัมภาษณ์ การอภิปรายกลุ่ม และการคุยกัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ คือ การสื่อสารด้วยคำพูดระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ที่มีจุดประสงค์ที่แน่นอน โดยมีบุคคลฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ถาม เรียกว่า ผู้สัมภาษณ์และบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ตอบ เรียกว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ บรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ของการสัมภาษณ์กำหนดให้ผู้สัมภาษณ์มีสถานะเหนือกว่าผู้ถูกสัมภาษณ์โดยเป็นผู้ควบคุมทิศทางในการสัมภาษณ์และมีสิทธิในการถามคำถาม ส่วนผู้ถูกสัมภาษณ์มีหน้าที่ในการให้รายละเอียดข้อมูล โดยเป็นฝ่ายตอบคำถามนั้นๆ

จากผลการศึกษาพบว่า การครอบครองการสนทนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ในการสัมภาษณ์เป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ โดยผู้สัมภาษณ์เป็นผู้ครอบครองการสนทนาเชิงปฏิสัมพันธ์ ส่วนผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นผู้ครอบครองการสนทนาเชิงปริมาณ ซึ่งสอดคล้องกับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ของการสัมภาษณ์ที่กำหนดให้ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้ควบคุมทิศทางในการสัมภาษณ์ ส่วนผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นผู้ให้รายละเอียดข้อมูล โดยเป็นฝ่ายตอบ

สรุปได้ว่า การครอบครองการสนทนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นสถานการณ์การสื่อสารแบบเป็นทางการนั้นเป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์

6.2 การอภิปรายกลุ่ม

การอภิปรายกลุ่ม คือ การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างกลุ่มคน 3 คน ขึ้นไปที่มีการกำหนดประเด็นหลักที่ใช้ในการอภิปรายล่วงหน้า โดยมีผู้ร่วมสนทนาคคนหนึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำการอภิปรายโดยตำแหน่ง ตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ในการอภิปรายกลุ่มกำหนดให้ผู้นำการอภิปรายโดยตำแหน่งมีหน้าที่หลักในการควบคุมทิศทางในการอภิปรายให้เป็นที่ไปตามแนวทางที่กำหนด แต่ในขณะเดียวกันผู้ร่วมอภิปรายคนอื่นยังคงมีอิสระในการพูดและในการอภิปรายนั้นไม่ควรจะมีผู้ร่วมสนทนาคคนใดควบคุมการอภิปรายแต่เพียงผู้เดียว

จากผลการศึกษาพบว่า การครอบครองการสนทนาในเชิงปฏิสัมพันธ์ในการอภิปรายกลุ่มเป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ โดยผู้ที่มิบทบาทเป็นผู้นำการอภิปรายโดยตำแหน่งคือผู้ที่ครอบครองการสนทนาในเชิงปฏิสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ที่กำหนดให้ผู้นำการอภิปรายโดยตำแหน่งเป็นผู้ที่ควบคุมทิศทางในการอภิปรายให้เป็นที่ไปตามประเด็นที่กำหนด สำหรับผลการครอบครองการสนทนาในเชิงปริมาณในการอภิปรายกลุ่มนั้นไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ เพราะพบว่าการครอบครองการสนทนาเชิงปริมาณเกิดขึ้นในการอภิปรายกลุ่มซึ่งขัดแย้งกับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ที่กำหนดให้ผู้ร่วมสนทนา มีอิสระในการพูดและไม่ควรมีผู้ร่วมสนทนาคคนใดเป็นผู้ครอบครองการอภิปรายแต่เพียงผู้เดียว

สรุปได้ว่า การครอบครองการสนทนาเชิงปริมาณที่เกิดขึ้นในการอภิปรายกลุ่มซึ่งเป็นสถานการณ์การสื่อสารแบบกึ่งทางการนั้นไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ ส่วนการครอบครองการสนทนาเชิงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในการอภิปรายกลุ่มจะเป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์

6.3 การคุยกัน

การคุยกัน เป็นการพูดคุยโต้ตอบระหว่างผู้ที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน ผู้ร่วมสนทนาในการคุยกันจะมีสถานะเท่าเทียมกันและมีอิสระในการพูด ตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ผู้ร่วมสนทนาในการคุยกันจะมีสถานะและบทบาทในการปฏิสัมพันธ์เสมอกันและมีสิทธิในการพูดเท่าเทียมกัน

จากผลการศึกษาพบว่า การครอบครองการสนทนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ในการคุยกันไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ โดยพบการครอบครองการสนทนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ในการคุยกันซึ่งไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ที่กำหนดให้ผู้ร่วมสนทนามีสถานะและบทบาทในการปฏิสัมพันธ์เสมอกันและมีสิทธิในการพูดเท่าเทียมกัน

สรุปได้ว่า การครอบครองการสนทนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในการคุยกันซึ่งเป็นสถานการณ์การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการนั้นไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์

6.4 สรุป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบการครอบครองการสนทนาของผู้ร่วมสนทนากับบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ในการสัมภาษณ์ การอภิปรายกลุ่ม และการคุยกัน สรุปได้ว่า จากสถานการณ์การสื่อสารทั้ง 3 แบบซึ่งมีระดับความเป็นทางการแตกต่างกันนั้น การสัมภาษณ์ซึ่งจัดเป็นสถานการณ์การสื่อสารแบบเป็นทางการเป็นการสนทนาแบบเดียวที่มีการครอบครองการสนทนา ทั้งเชิงปริมาณและเชิงปฏิสัมพันธ์ที่เป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า การครอบครองการสนทนาแบบเป็นทางการจะเป็นไปตามบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์

ในบทต่อไปผู้วิจัยจะทำการสรุปผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้พร้อมทั้งอภิปรายผลการวิจัยและนำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในขั้นต่อไป